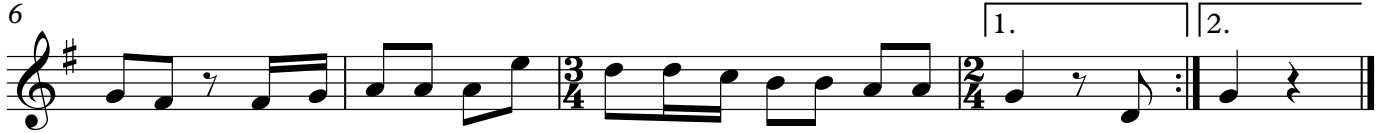

Ai, mestressa agraciada

Joana Espuña i Masdéu, Riudaura

1. Ai, mes - tres - sa a - gra - cia - da jo no sé com us ho feu, que quan vós a - neu a
reu d'a-ques-ta ca - sa és pe - tit i és ei - xe - rit; té u - na ro - sa a ca - da
reu d'a ques-ta ca - sa de pe - tit se'n fa - rà gran; fa - rà cau - re les don

mis - sa, sem-bleu la Ma - re de Déu, sem-bleu la Ma - re de Déu. 2. L'he -
gal - ta, i un cla - vell a ca - da dit, i un cla - vell a ca - da dit. 3. L'he -
ze - lles com els o - ce - llets el ram, com els o - ce - llets el ram.

4. El colom volta la torre,
la'n volta de peu en peu;
les ninetes que hi ha a dintre
són més blanques que la neu,
són més blanques que la neu.

5. L'amo d'aquesta casa
n'és un home molt honrat;
sempre diu a la mestressa:
-Fe(s)-(e)ls-hi força caritat,
fe(s)-(e)ls-hi força caritat.*

*Les dues estrofes següents, que no hem inclòs per manca d'espai, poden consultar-se al web.